

РЕШЕНИЕ

№ 2589

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2251** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от А. Г. Н., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение №20019998 от 22.01.2021г. по НАХД № 10883/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №20-4332-008802/08.06.2020г., издадено от Началник Група към Столична Дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР – ОПП/, с което на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП и за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърди, че оспореното решение е необосновано и събраните в хода на съдебното следствие доказателства не установяват извършването на описаното в НП административно нарушение. Счита, че неправилно СРС е отхвърлил искането му за допускане и изслушване на съдебно-медицинска експертиза за установяване на обстоятелства, относими към предмета на делото.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът- Столична Дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ в съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. моли съда да отхвърли жалбата, като потвърди решението на СРС.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че на 27.05.2020г. в 01.36 часа, жалбоподателят А. Г. Н. по Околовръстен път с посока на движение от [улица]връх към [улица]управлява лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], като при извършената му проверка срещу Бензиностанция ОМВ- Б. било установено, че водачът управлява след употреба на алкохол с концентрация 0,96 промила, установена с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+, фабричен номер 0289, проба №4753. Посочено е, че му е издаден талон за медицинско изследване №0058839 за УМБАЛ Св. А., [населено място], като видно от талона с него е дадено указание на водача да се яви в лечебното заведение за даване на кръвна проба до 45 минути.

В 02:15 часа на 27.05.2020г. Н. се явил в МБАЛ „Св. А.“, където му била взета кръвна проба, в която при извършеното химическо изследване е установена концентрация на алкохол в количество 0,97 промила, видно от Протокол за химическо изследване №338/27.05.2020 г.

При така описаното е съставен АУАН бл.№664051/27.05.2020г. от Д. И. З. на длъжност младши автоконтрольор в ОПП-СДВР, в присъствието на свидетеля С. Й. Г..

Нарушението е квалифицирано по „чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП – управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително“

Съставеният на 27.05.2020 г. АУАН е връчен по надлежния ред на нарушителя, който го подписал и не е изложил възражения. Такива не постъпили и в 3-дневния срок по чл.44, ал.1 ЗАНН, считано от съставяне и връчване на АУАН. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

За да потвърди НП районният съд приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП и са издадени от компетентен орган. Прието е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на нарушителя.

С протоколно определение от 02.04.2021г. настоящият съдебен състав отхвърли доказателственото искане за допускане на съдебно-медицинска експертиза. С оглед разпоредбата на чл.219, ал.1 от АПК, която допуска единствено събирането на писмени доказателства в касационния процес, а доказателственото средство съдебно-медицинска експертиза по своята същност е гласно доказателство.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно,

допустимо и правилно.

Неоснователно е възражението на касатора, че неправилно районният съд е оставил без уважение искането му за допускане на съдебно-медицинска експертиза. Правилно СРС в съответствие със своите правомощия се е произнесъл по направените доказателствени искания от жалбоподателя, като е приел, че същите не биха могли да променят фактичката обстановка, за което е изложил подробни мотиви.

При цялостно и вярно установена фактическа обстановка, обосновано районният съд е приел, че осъществяването на състава на административното нарушение е безспорно доказано от обективна и субективна страна, поради което правилно е ангажирана отговорността на касатора, като наложените му административни наказания са определени в съответствие с приложимите санкционни разпоредби и при спазване изискванията на чл.27 от ЗАНН. Споделят се изцяло и изводите, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в необходимата форма, съдържат изискуемите реквизити и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т.1 ЗДвП е въведена императивна забрана за водачите на пътни превозни средства да ги управляват под въздействие на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 месеца и глоба от 1000 лева, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

Безспорно от доказателствата е установено извършеното от Н. нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, тъй като е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта тестван с техническо средство, потвърдено с Протокол за химическо изследване №338/27.05.2020г., като е отчетена е концентрация на алкохол в кръвта 0,97 ‰.

Така, съдът приема, че от обективна и субективна страна жалбоподателят е осъществил вмененото му нарушение.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че не са налице визираните в НПК касационни основания, поради което решението на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20019998 от 22.01.2021г. по НАХД №10883/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.